

Roel Rat - Doolhof

Hallo mensen, Roel hier. Moet je mij nou horen... 'mensen' ... jee, dat is lang geleden. Op de één of andere manier kan ik mijzelf nog steeds niet anders dan een mens zien. Uiteraard ben ik een rat nu, maar het 'knaagt' nog steeds. Ha! Knaagt. Weer zoiets. Ik ben al blij dat we hier geen spiegel hebben. Ik moet er niet aan denken dat ik een rat zie terugkijken op het moment dat ik even in een spiegel zou kijken. De gedachte alleen al!

Maar goed, even een update van het rattenleven hier. Zoals jullie allemaal nog wel weten, ben ik de allerbeste Formule 1-coureur onder de ratten. Ik heb echt alles uit de hoed getoverd om te laten zien wat ik kon met 'mijn' auto. Al was het alleen maar om aan de sleur van het dagelijks leven te ontkomen hier, want die valt niet altijd mee. Het grote probleem met de onderzoekers hier was, dat ze niet alleen met mij als bestuurder verder wilden gaan.

Nee, er moest meer input zijn van verschillende ratten. Het was compleet duidelijk vanaf het moment dat ik voor het eerst reed in mijn auto, dat het ook echt MIJN auto was. Dat moeten zij ook hebben gezien, maar nee, toch blijven experimenteren met andere ratten. Natuurlijk totdat het ding op een gegeven moment compleet van de tafel werd afgereden en daardoor behoorlijk in de prak lag. In de eerste instantie leek mij die schade wel mee te vallen en nog te repareren te zijn, maar die auto is dus teruggestuurd naar de dealer, uh, de fabrikant waarschijnlijk!

Hopelijk kunnen ze het ding weer opknappen. Het zal me toch niet gebeuren dat ik nooit meer kan rijden? Daarnaast is het misschien wel goed dat hij even terug bij de fabrikant is, want mogelijk kunnen ze hem meteen upgraden. Ik hoop op meer snelheid!!

Intussen heb ik dan toch maar eens gekeken op internet om te zien wat dat nou toch allemaal voor een gedoe was met die mondkapjes. Dat heeft me behoorlijk wat tijd gekost, maar ik weet het nu. Er heerste een behoorlijk besmettelijke ziekte, die zich makkelijk verspreidde door de lucht. Mensen konden daar behoorlijk ziek van zijn, hoewel sommige er niet echt veel last van leken te hebben gehad. Corona heette die ziekte en die kwam door mutatie in steeds andere varianten voor. De één nog besmettelijker dan de andere. Ik ben blij dat wij daar weinig mee te maken hebben gehad. Maar voor zover ik kon zien, zijn de mensen er nog niet klaar mee. Sterker nog, men verwacht meer ellende in de herfst. Maar momenteel worden hier binnen geen mondkapjes meer gedragen.

Dat internetten kostte trouwens een berg tijd en veel concentratie, zeg. En ik zou bijna denken dat ik er behoorlijk van afval, even een vraagje aan Google stellen. En dan het lezen hè. Het scherm is best groot en dan moet ik toch even wat afstand nemen om het lekker te kunnen lezen. Maar ik ben blij dat die pc nog steeds aanstaat. Ik vraag me soms wel af waarom eigenlijk en ongetwijfeld wordt ie binnenkort afgesloten en is het gedaan met de pret.

Wij ratten, als groep, hebben hier zo onze eigen problemen. Ik had een celmaatje, Otto, waar ik intussen redelijk mee overweg kon. Anderhalve week geleden is hij uit onze behuizing gehaald en ik heb hem niet meer terug gezien. Ze hadden hem ook meegenomen buiten dit lokaal. Ik heb dus ook geen enkel idee waar hij heen is en hoe het intussen met hem is.

Dat komen ze dan natuurlijk niet even vertellen. Ik heb er wel twee soortgenoten voor teruggekregen, waar ik weer helemaal aan moet wennen. Dat gaat wel weer even wat tijd kosten. Die twee kennen elkaar al, maar zoeken niet veel contact met mij. Nou ja, we zien het wel. In het begin had ik daar ook last van met Otto. Voorlopig houd ik me maar even op de vlakte.

Tijdje geleden zag ik één van de ratten hier rondlopen met een menselijk oor op z'n rug. Onderhuids hè. Het dier helemaal kaal en dan dat oor op z'n rug. Het was geen gezicht. Nou, leg dan maar eens uit dat je géén problemen hebt. Het rare was alleen, dat ie er zelf helemaal geen last van leek te hebben. Nou keek ik er niet echt heel gek van op, want toen ik nog mens was, had ik al eens gehoord van dit soort experimenten met muizen. Blijkbaar hebben ze iets groters nodig gehad en dan kom je natuurlijk snel uit bij ratten. Zoals ik al zei, wij hebben zo onze eigen problemen. Ik zie het al helemaal voor me: binnenkort een olifant met een oor op z'n rug. Haha!

Ondertussen wordt er op de tafel hier in het lokaal een doolhof opgezet. Ik kan er vanuit mijn positie op neerkijken en ik zie dus al hoe je moet lopen. Lachen wel. Als mens stelde mijn geheugen niet heel veel voor, mogelijk door mijn drankgebruik. Maar sinds ik rat ben, heb ik die luxe natuurlijk niet meer en is mijn geheugen er met sprongen op vooruit gegaan. Zo kan ik de weg door dat doolhof nu al dromen. Dat kan ik geen uitdaging meer noemen. Als ik zie hoe dat ding wordt opgebouwd, kunnen ze het ding wel makkelijk veranderen. Kwestie van de schotjes wat anders neerzetten en je hebt een heel ander doolhof. Er wordt nu wat te knabbelen neergelegd, dus ik neem aan dat het eten het eindpunt markeert. Ik ben benieuwd wat mijn mede ratten hiervan zullen bakken.

Ze zijn slim genoeg om de weg te vinden, maar de eerste keer zal het wel tijd kosten. Wat zal ik doen, als ik er ingezet word? Meteen naar het eten toe rennen? Hm, ik weet niet wat ze daarvan zullen denken. Misschien moet ik eerst even kijken hoe de eerste ratten het er van af brengen. Ik weet niet wat ze als eten gebruiken, maar het ruikt goed.

Ah, het doolhof is klaar en ik geloof dat ze een rat gaan pakken. Ze komen in ieder geval niet mijn kant op, dus ik denk niet dat ik als eerste aan de beurt ben. Kijk, hij wordt relatief dicht bij het eten in het doolhof gezet, dus dat zal de startplaats wel zijn. En als ik zo kijk naar de lay-out dan moet ie nog een hele omweg maken om bij het eten te komen. We gaan het zien. En daar gaat ie al. Kijk hem zoeken en snuffelen. Hij gaat de goede kant uit! Ja, nu naar rechts, dan tweede naar links.

Nee, naar links, zei ik toch. Oké, hij gaat z'n eigen gang. En hij loopt verkeerd. Oh wacht, hij draait om. Je vraagt je af waarom eigenlijk. Ja, nu gaat ie weer goed. Kom op man, even doorlopen. Hij heeft de gang weer gevonden zie ik, ja doorgaan nu, dan rechts en links en weer rechts dan een heel eind rechtdoor en bijna aan het einde naar links. Ja verdomd! Hij is er! Valt me helemaal niets tegen, paar keer verkeerd gelopen, maar toch een mooie tijd gemaakt. Het eten heeft ie al op. Wat nu?

Ze zetten hem weer terug op de startplaats. Hij moet nog een keer. Jee, dit gaat al veel beter.

Links, rechts dan het lange stuk weer... Hij is er al weer. Dat ging al veel sneller.

Oh, hij moet nog een keer. Kijk hem nu eens gaan zeg. Op topsnelheid. En foutloos. Wow! Nou, als ik moet dan weet ik nu ongeveer wat ik moet doen. Dat ging best vlot zeg? Ik sta er van te kijken hoor. De volgende drie ratten geven min of meer hetzelfde beeld. Dus dit kunnen wij ratten dus best goed, is mijn conclusie nu.

Hé, wat gaan ze nu doen? Het doolhof wordt nu aangepast. Zie je, dat zei ik al, heel eenvoudig aan te passen. En nu zie ik ook wat ze doen, er worden wat gangen verkort en een andere verlengd.

En ze gaan weer verder met dezelfde ratten. De eerste gaat er weer in. En op topsnelheid weg. En, oh, hij heeft niet echt door dat het is aangepast. Hij loopt met volle vaart tegen het nieuwe einde van de gang. Ach toch, maar hij herstelt weer en gaat weer verder. Wat doet ie nu? Hij denkt dat ie al naar rechts moet, maar nu kan dit niet meer hier. Dat hebben ze net veranderd. Dus op de één of andere manier kijkt-ie niet wat ie doet, maar heeft ie gewoon onthouden hoeveel stappen en dan naar rechts of links. Je zou zeggen, dat zie je toch?

Maar daar zijn wij ratten dan blijkbaar weer niet zo goed in. Het kost hem nog een paar keer het rondje doen en dan gaat het weer op volle snelheid, maar de onderzoekers zijn helemaal tevreden met de resultaten, lijkt het. Ook de andere ratten die al eerder waren geweest, laten hetzelfde zien. De onderzoekers maken aantekeningen op de laptop en ze lijken af te stevenen op een klein feestje. Jammer dat ik niet aan de beurt kom, want dat had ik wat anders kunnen laten zien. Maar ja, zo gaat het blijkbaar in het leven.

Volgende keer misschien een sudoku oplossen?

Groet van Roel